

Република Србија
Привредни апелациони суд
7 Пвж 222/16
25.04.2016. године
Београд

ПРИЕМА
Поступак
Судски број
Прийемна
13 MAY 2016

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Слободанке Виденовић, председника већа, судије Јасминке Обућине и судије Татјане Ђурице, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником, Ал „Грвичар“ Гаково, одлучујући о жалби Мирослава Лалића из Растине, [REDACTED] и Небојше Ковачевића из Гакова, ул. [REDACTED], изјављеној против решења Привредног суда у Сомбору 2 Ст 16/2015 од 18.03.2016. године, на седници већа одржаној 25.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена жалба Небојше Ковачевића из Гакова.
II **УСВАЈА СЕ** жалба Мирослава Лалића из Растине и решење Привредног суда у Сомбору 2 Ст 16/2015 од 18.03.2016. године **СЕ УКИДА** и враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Привредног суда у Сомбору 2 Ст 16/2015 од 18.03.2016. године ставом I наложено је неовлашћеним лицима да одмах прекину радње у пољопривредној производњи, те да ослободе земљиште од лица, ствари и машина и омогуће стечајном управнику мирно преузимање у државину и то на пољопривредном земљишту површине 308 ха које чине: табла 43 к.о. Гаково к.б. 1197 потез Стражњи пот, табла 32 к.о. Гаково к.б. 1051 потез Стражњи пот, табла 25 к.о. Растина к.б. 1037 потез Преко друма, табла 28 к.о. Гаково к.б. 1202 потез Стражњи пот и табла 27 к.о. Гаково к.б. 1201 потез Стражњи пот. Ставом II наведеног решења одређено је принудно извршење, тако што се налаже неовлашћеним лицима да прекину радње у пољопривредној производњи на горе наведеном земљишту стечајног дужника, те да исто предају стечајном управнику. Ставом III је констатовано да ће се принудно извршење спровести уз асистенцију МУП ПУ Сомбор.

Жалбом од 28.03.2016. године Мирослав Лалић из Растине и Небојша Ковачевић из Гакова побијају првостепено решење, из свих законских разлога. Наводе да се ожалбеним решењем у посед – државину државног земљишта уводи неко ко нема правни основ за то, да је Република Србија раскинула уговор са стечајним дужником о закупу пољопривредног земљишта у државној својини још 17.02.2010. године, да је ожалбено решење донето без правног основа. Такође истичу да је првостепено решење неразумљиво, јер се не зна на кога је упућена забрана, нити се може по закону унапред прејудицирати исход поседа државног земљишта, као и да се ожалбеним решењем фаворизују појединци. Предлажу да

Привредни апелациони суд понижава решење укине и предмет врати на поновно одлучивање, али пак да понижава решење претпачи и предлог стечајног управника слабије у целини.

Ценећи благовременост и дозвољеност наведене жалбе, првостепени суд налази да је жалба Мирослава Лалића из Растине благовремена и дозвољена, а да је жалба Небојше Ковачевића из Гакова недозвољена.

Одредбом чл. 7. Закона о стечају је прописано да се стечајни поступак спроводи по одредбама стечајног закона, ако истим није другачије одређено, а да се на питања која нису посебно уређена стечајним законом сходно примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према одредби чл. 402. Закона о парничном поступку, у поступку по жалби против решења сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на жалбу против пресуде, осим одредбе чл. 383. ст. 4. Закона о парничном поступку, уколико овим законом није другачије прописано.

Према одредби чл. 389. ст. 1. Закона о парничном поступку, неблаговремену, непотпуну или недозвољену жалбу одбациће другостепени суд решењем, ако то није учинио првостепени суд, без одлагања. Према одредби чл. 378. ст. 3. Закона о парничном поступку, жалба је недозвољена, ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или је повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Увидом у записник пољочуварске службе бр. 40/2016 од 18.03.2016. године, утврђено је да је тог дана извршена контрола заштите пољопривредног земљишта, усева и засада, пољских путева и канала од пољске штете, на основу чл. 4. и чл. 9. Одлуке о мерама заштите пољопривредног земљишта, пољских путева и канала од пољске штете и организовању пољочуварске службе на подручју града Сомбора („Службени лист Града Сомбора“, бр. 1/2011), да је затечен Мирослав Лалић из Растине, по занимању пољопривредник, као починилац, који је тог дана на парцели 1037 започео орање. Стога је Привредни апелациони суд нашао да имајући у виду садржину ожалбеног решења, Мирослав Лалић из Растине има правни интерес за изјављивање жалбе на првостепено решење. Међутим, подносилац жалбе, Небојша Ковачевић, није доказао постојање правног интереса за изјављивање жалбе на првостепено решење, па је жалба истог као недозвољена одбачена, сходном применом одредбе чл. 401. ст. 1. тач. 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о благовремености жалбе Мирослава Лалића, Привредни апелациони суд налази да је жалба благовремена, обзиром да из списка предмета произилази да је ожалбено решење овом подносиоцу жалбе достављено 25.03.2016. године, а да је исти жалбу изјавио 28.03.2016. године, у законском року од 8 дана од дана достављања ожалбеног решења.

Испитујући правилност и законитост ожалбене одлуке, на основу чл. 7. Закона о стечају и сходном применом одредаба чл. 386. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба Мирослава Лалића основана.

Ожалбена одлука није донета уз битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку, о којим повредама овај суд, као другостепени, pazi по службеној дужности. Међутим, основани су жалбени наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, јер ожалбено решење има недостатака због којих се не може испитати, изрека решења је неразумљива, а у

obrazloženju rešenja nisu navodili razloge a činjenična bitnost za donošenje odluka, zbog čega se pravnim materijalnim pravom za sada ne može sa sigurnošću zaključiti.

Na ožalbeni rešenja a svega predmeta prikazano da je rešenjem Privrednog suda u Somboru Su 16/2015 od 07.01.2016. godine otvoren stečajni postupak nad stečajnom dužnikom, AD „Grinčar“ iz Gatinja, da je za stečajnog upravnika imenovan Agencijski za likvidaciju stečajnih upravnika, da se 18.03.2016. godine stečajni upravnik preko поверљива obratno stečajnom sudu za predlogom da u smislu čl. 165. st. 2. Zakona o stečaju, sprovede prinudno izvršenje, radi predaje nepokretnosti bliže određених изреком rešenja, a iz razloga što поверљива stečajnog upravnika nije bio u mogućnosti da uđe u poseda lica imovine stečajnog dužnika, jer su neovlašћена lica na zemljištu stečajnog dužnika započela poštne radnje u inклузу poljoprivredne производње, na tablicama kadi je to navедено u итреси. S pozivom na одредбу чл. 165. ст. 3. Закона о stečaju, првостепені суд доноси ожалбено решење.

Одредбом чл. 165. ст. 1. Закона о stečaju је прописано да отварањем stečajnog поступка stečajni управник преузима у државину целокупну имовину која улази у stečajnu масу и њоме управља. Према ст. 2. наведене одредбе, ако stečajni дужник или треће лице одбије да изврши предају ствари које улазе у имовину stečajnog дужника, stečajni управник ће од stečajnog судије затражити да хитно наложи и спроведе принудно извршење. Уз налог за предају ствари, stečajni судија може према stečajном дужнику или трећем лицу одредити мере принуде ради спровођења извршења. У том случају, лице које је одбило да преда ствари које улазе у имовину stečajnog дужника и које не поступи по налогу суда одговара за штету која је настала услед таквог поступања.

Према одредби чл. 111. ст. 1. Закона о stečaju, stečajna маса је целокупна имовина stečajnog дужника у земљи и иностранству на дан отварања stečajnog поступка, као и имовина коју stečajni дужник стекне током stečajnog поступка. То значи да је услов за ишњашње захтева из чл. 165. ст. 2. Закона о stečaju, да су ствари које се налазе код трећег лица и које треће лице одбија да преда, имовина stečajnog дужника, као и да stečajni дужник на тој имовини, односно стварима, има неспорна права. Међутим, у stečajном поступку сходно се примењују и одредбе Закона о парничном поступку, па питања која нису посебно регулисана stečajним законом. Према одредби чл. 98. ст. 3. Закона о парничном поступку, подносици морају бити разумљиви, морају да садрже све оно што је потребно да би се по њима могло поступати, а нарочито: означавање суда, име и презиме, пословно име привредног друштва или другог субјекта, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника, ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца. Такође, садржина пресуде, односно решења прописана је одредбом чл. 355. Закона о парничном поступку, која одредба се на основу чл. 402. Закона о парничном поступку, сходно примењује и на решења.

Међутим, ожалбена одлука односи се на неодређени број лица, односно на неовлашћена лица, што првостепену одлуку чини нејасном и неразумљивом. Стога је ожалбена одлука донета уз битну повреду одредаба парничног поступка чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, због чега је првостепено решење, на основу чл. 401. ст. 1. тач. 3. Закона о парничном поступку, укинуто и враћено првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку, суд ће пре свега ценити захтев предлагача, односно stečajnog дужника од 18.03.2016. године, у смислу чл. 98. ст. 2. Закона о

парничном поступку, на увидико нађе да је исти потпуни и уредни, нешти да ли су испуњени услови из чл. 105. ст. 2. Закона о стечају, након чега ће дошети правилану и закониту одлуку, имајући у виду наводе из ове одлуке.

ЈОЈВ

Председник већа – судија
Слободанка Виденовић, с. р.

За тачност исправа:

